

YEREL YÖNETİMLERİN MALİ YAPISI: SELÇUKLU BELEDİYESİ ÖRNEĞİ

FINANCIAL STRUCTURE OF LOCAL GOVERNMENTS: SELÇUKLU MUNICIPALITY SAMPLE

Servet SAY

Öğretim Görevlisi, Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu,
Konya / TÜRKİYE, ORCID:0000-0003-4216-6650

Mehmet BÜYÜKÇİÇEK

Öğretim Görevlisi, Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu,
Konya / TÜRKİYE, ORCID:0000-0002-5129-493X

Fatih İbrahim KURŞUNMADEN

Öğretim Görevlisi, Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu,
Konya / TÜRKİYE, ORCID:0000-0001-8134-8081

ÖZET

Yerel yönetimler, belli bir coğrafi alan üzerinde yaşayan yerel topluluk üyelerinin kendi ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla, ekonomik, sosyal, kültürel zenginliğe ilişkin yerel hizmetleri genel yetkiyle, kendi sorumluluğu doğrultusunda yerine getiren, yetkilerin yerel halka en yakın yönetim birimince kullanıldığı, kamu tüzel kişiliğine sahip, özerk, demokratik kuruluşlardır. Yerel yönetimler; belediyeler, il özel idareleri ve bunlara bağlı birlik ve idarelerden oluşan birimlerdir. Bağlı idareler, belediyelere bağlı ayrı tüzel kişiliği olan idareler (su ve kanalizasyon idareleri vb) dir. Yerel yönetimler, kamu yönetiminin önemli ve vazgeçilmez birimleridir. Hızlı kentleşme ve göç sonucunda kentlerde ortaya çıkan nüfus artışıyla birlikte yerel yönetimlerin yerine getirdikleri hizmetlerin sayısı sürekli artmaktadır. Yerel yönetimlerin üstlendikleri görevleri yerine getirebilmesi ve varlığını sürdürebilmesi için düzenli mali kaynağa sahip olmaları gerekmektedir. Başta belediye hizmetleri olmak üzere yerel nitelikli hizmetlerin yerine getirilmesi, giderek daha ileri düzeyde karşılanması ve bunlara yeni hizmet türlerinin eklenmesi büyük ölçekli yatırımları zorunlu kılmaktadır. Bu tür yatırımlar ile yapılacak tesisler yaşam standardını etkileyecektir. Bu nedenle yerel yönetimler için güçlü bir mali yapı en önemli unsur haline gelmiştir. Bu çalışmada Konya İli Selçuklu Belediyesi tarafından hazırlanan faaliyet raporları içerisinde yer alan “Mali Bilgiler ve Temel Mali Tablolara İlişkin Açıklamalar” bölümleri bir karşılaştırmaya tabi tutularak değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Belediye, Gelir, Gider, Bütçe

ABSTRACT

Local governments have been established to meet the needs of local community members living on a specific geographical area. Local services regarding economic, social and cultural riches are carried out by their general authority in line with their own responsibilities. Local governments are important and indispensable units of public administration. With the increase in population resulting from rapid urbanization and the migration have increased the number of services provided by local governments. Local governments need to have regular financial resources in order to be able to carry out their tasks and maintain their presence. The fulfillment of local quality services, primarily municipal services, and the addition of new types

of services to these areas are becoming increasingly necessary. Such investments will affect the standard of living. For this reason, a strong financial structure for local governments has become the most important factor. In this study, the sections of "Financial Information and Explanations Related to the Financial Tables" included in the activity reports prepared by Selçuklu Municipality were evaluated by being subjected to a comparison.

Keywords: Municipality, Income, Expense, Budget

1. GİRİŞ

Yerel idarelerin hukuki anlamda güç ve yetki sahibi olmaya başlaması 19. Yüzyıl ortalarından itibaren gerçekleşmiştir. O zamana kadar merkezi yönetim denilebilecek krallıklar, padişahlıklar, derebeylikler; yönetimi ve yetkileri ellerinde tutmuşlardır Günümüzde ise ülke yönetimi merkezi idare ve yerel idareler tarafından bir iş bölümü anlayışı içinde yürütülmektedir. Bu iş bölümünün boyutları ülkeden ülkeye değişebilir. Üniter devletlerde merkezi idarenin yetkileri daha güçlüdür. Federal devletlerde ise yerel yönetim birimlerinin karar alma ve uygulama yetkileri daha fazladır. Avrupa Birliği'nin ana prensiplerinden biri olan yerellik (subsidiarite) ilkesi, kamu hizmetlerinin hizmetin sunulduğu yere en yakın olan birim tarafından sunulmasını öncelikli görür. Mahalli idareler, yerel düzeyde kamusal mal ve hizmet sunmakla görevlidirler. Tıpkı sosyal güvenlik kurumlarında olduğu gibi bu idarelerin de öz gelirleri giderlerini karşılamaya yetmemekte; dolayısıyla genel bütçeden yardım almaktadırlar. Ülkemizde de kamu kesiminin yaptığı hizmetler kısmen merkezi idare, kısmen de mahalli idareler tarafından yapılmaktadır. Kamu gelirlerinin merkezi idare ile yerel idare arasında dengeli bir şekilde dağıtılmasına mali tevzin adı verilmektedir (Bilici ve Bilici, 2016: 268)

Yerel yönetimler konumu gereği yerel kalkınmanın sağlanmasına yönelik önemli roller üstlenmektedir. Kamu yönetiminde yaşanan değişim ile birlikte kamu giderlerinin sınırlandırılması ihtiyacı, yerel yönetimlerde hizmet tedarik ve sunumunda özel sektöre doğru artan bir eğilim ve ilginin ortaya çıkmasında etkili olmuştur. Yerel hizmet sunumunun ekonomik olması ve uzmanlık gerektirmesinden dolayı özel işletmelere yaptırıldığı görülmektedir (Altan, vd., 2013: 12).

2. YEREL YÖNETİMLER

Genel olarak yerel yönetim kavramı, belirli bir coğrafi alanda (kent, köy, il vb.) yaşayan yerel topluluğun bireylerine, bir arada yaşamak nedeniyle kendilerini en çok ilgilendiren konularda hizmet üretmek amacı ile kurulan, karar organları (kimi durumlarda yürütme organları) yerel toplulukça seçilerek göreve getirilen, yasalarla belirlenmiş görevlere ve yetkilere, özel gelirlere, bütçeye ve personele sahip, merkezi yönetimle olan ilişkilerinde yönetsel özerklikten yararlanan kamu tüzel kişilikleridir. Demokratik değerler yanında, yerel yönetim kuruluşları; üstlendikleri kamu hizmetlerinin yürütülüşünde, merkezi yönetime göre etkililik ve verimliliği daha üst düzeyde gerçekleştirebilen kuruluşlar olarak da değerlendirilmektedir (TODAİE, 1991:1).

Kamu Yönetimi Sözlüğünde yerel yönetim; "merkezi yönetimin dışında, yerel bir topluluğun ortak bir gereksinmesini karşılamak amacı ile oluşturulan, karar organlarını doğrudan halkın seçtiği, demokratik ve özerk bir yönetim kademesi, bir kamusal örgütlenme modeli" olarak tanımlanmaktadır (Bozkurt vd., 1998: 258).

Bir başka tanıma göre ise yerel yönetim, insan topluluklarının ortak ve yerel nitelikteki ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla oluşturulan yönetsel kurumlardır. Devlet sınırları içinde belli bir hukuk düzeninde anayasal kuruluşlar olarak tanımlanan yerel yönetimler 1864'den sonra Türkiye'nin yönetsel yapısı içerisinde yer almaya başlamıştır (Bilgisay, 2010: 281).

Günümüzde yerel yönetim birimlerinin kamusal mal ve hizmet talebinin miktar ve standart olarak eşitsiz coğrafi dağılışı nedeniyle kamusal hizmet sunumunda daha büyük önem kazandığı düşünülmektedir.

Bununla birlikte, mahalli ihtiyaç ve tercihlerdeki coğrafi farklılıklara, merkezi idareye göre daha kolay uyum sağlayabilecekleri ve gerçek ihtiyaç ve taleplere daha duyarlı, hizmete dair kararları uygulamada daha hızlı olabilecekleri; vatandaşa yakınlıkları sayesinde sıkılaşan kamuoyu denetiminin kırtasiyecilik ve hiyerarşik denetimin yol açabileceği kaynak ve zaman israfının engelleneceği savunulmaktadır (Köse, 2004: 31).

Resmi Gazete'de yayımlanan Genel Yönetim Mali İstatistikleri Genel Tebliği'ne göre mahalli idareler beşe ayrılmıştır. Bunlar:

- İl Özel İdareleri
- Belediyeler
- Mahalli İdare Birlikleri
- Kalkınma Ajansları
- Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlükleri

Aşağıda il özel idareleri ve belediyeler ile ilgili detaylı bilgi verilmiştir.

2.1. İl Özel İdareleri

İl özel idaresi ilk olarak 1864 yılında uygulamaya konulan “Teşkilat-ı Vilayet Nizamnamesi” kamu yönetimi alanına dâhil olmuştur. Söz konusu Nizamname ile İl Genel Meclisi oluşturularak bayındırlık, tarım ve ekonomi alanlarında görüş ve düşüncelerin belirlenmesine dair haklar bazı haklar tanınmıştır. 1871 yılında ilan edilen İdare-i Umumiye-i Vilayet Nizamnamesi ile İl Genel Meclisi’nin görev ve yetkilerinde artış sağlanmıştır (Toprak, 2001: 25).

Mevcut yapıdaki durumlarıyla il özel idareleri, bir kurumun “özerk” olarak nitelendirilebilmesi için gerekli tüm özellik ve mekanizmalardan yoksun zayıf kurumlardır. Dolayısıyla, merkezi yönetim tarafından adeta yok sayılan, özerklikleri tartışılan, görevleri elinden alınan ve mali imkansızlıklar içinde kıvranan il özel idarelerinin, dünya genelinde yaşanan “yerelleşme” eğilimleri ve “adem-i merkezîyetçi anlayış” bağlamında yeniden yapılandırılması ve daha etkin, verimli, özerk, katılımcı ve demokratik bir yapıya kavuşturulmaları gerekmektedir (Sobacı, 2005: 38).

5302 sayılı İl Özel İdaresi Kanununa göre, il özel idarelerinin vali, il genel meclisi ve il encümeni olmak üzere üç organı vardır. İl genel meclisi, il encümeni karar oranları iken, vali yürütme organı olarak düşünülmüştür. Genel olarak yasaya baktığımızda; stratejik planlama, stratejik yönetim, performans değerlendirme ve norm kadro uygulamaları gibi birçok yeniliği getirdiği görülmektedir. İl özel idarelerinin yerine getireceği görev ve hizmetlerde, yetki ve sorumluluklarında, organlarının yetki ve sorumlulukları ile çalışma usul ve esaslarında önemli değişiklikler yapılmıştır. İl özel idarelerinin görev ve yetki alanı coğrafi olarak belirlenmiş ve bu alandaki yerel hizmetleri yerine getirmesi hususunda il özel idareleri gerçek anlamda bir yönetim kuruluşu olarak belirlenmiştir (Salur, 2004: 24-25).

2.2. Belediyeler

5393 sayılı Kanuna bağlı olan belediyelerin üç ayrı yasal organı bulunmaktadır: Belediye meclisi, belediye encümeni ve belediye başkanı. Belediye meclisi, belediyenin genel karar organıdır. Belde halkı tarafından nispi temsil sistemine göre seçilen üyelerden oluşur. Belediye meclisi stratejik plan ile yatırım ve çalışma programlarını, belediye faaliyetlerini ve personelini performans ölçütlerini görüşür ve karara bağlar; bütçe ve kesin hesabı kabul eder, imar planlarını görüşür ve onaylar, il çevre düzeni planını kabul eder. Belediye meclisi kendisine verilen bu görevleri yerine getirirken ihtisas komisyonlarından da yararlanabilmektedir (Türkey, 2007: 78).

Üyelerinin yarısı seçilmiş meclis üyelerinden, yarısı da atanmış üst düzey belediye memurlardan oluşan belediye encümeni, belediyenin ikinci karar organı olmasının yanında günlük kentsel (belediye) hizmetlerin yürütülmesine yönelik çok önemli işler görmektedir. Aslında, bir “karar” ve “danışma” organı olan encümen, yeni hukuki düzenlemenin vermiş olduğu yetkilerle aynı zamanda “yürütme” organı niteliğine de kavuşturulmuştur (Eryılmaz, 2005: 144).

Belediye başkanı, belediye meclisinin ve encümenin de başkanıdır. Belediye başkanı belediye teşkilatının en üst amiri olarak belde halkını ve belediye tüzel kişiliğini temsil eder. Başkan belediye teşkilatını sevk ve idare eder, belediye personelini atar, belediyenin hak ve menfaatlerini korur. Belediyeyi stratejik plana uygun olarak yönetir. Belediye idaresinin kurumsal stratejilerini oluşturur, bu stratejilere uygun olarak bütçeyi, belediye faaliyetlerinin ve personelinin performans ölçütlerini hazırlar ve uygular, ayrıca bunları izler ve değerlendirir. Stratejik plan ve performans değerlendirme raporlarını meclise sunar. Belediye başkanı; belediye bütçesini uygular, bütçede meclis ve encümen yetkisi dışındaki aktarmalara onay verir (Keleş, 2000: 239).

3. SELÇUKLU BELEDİYESİ ÖRNEĞİ

Selçuklu'nun nüfusu; 12.11.2012 tarih ve 6360 sayılı Kanunla mahalle statüsüne dönüşen belde ve köyler de dâhil olmak üzere 2016 yılı itibariyle 622.846 kişi olup, bu nüfusun 306.351'i erkek, 316.495'i ise bayanlardan oluşmaktadır.

Selçuklu Belediyesi; 20.06.1987 tarih ve 3399 sayılı kanunla kurulmuş olup, kuruluş çalışmalarını 8 Ağustos 1988 de tamamlamıştır (SELÇUKLU BELEDİYESİ, 2018)

Konya'nın en büyük ilçesi olan Selçuklu, Türkiye'de bulunan 49 ilden daha fazla nüfusa sahiptir. Aşağıdaki tabloda Selçuklu sınırları içerisinde bulunan mahallelerin nüfus bilgileri verilmiştir

Tablo 1: Selçuklu İlçesine Bağlı İlçeler ve Nüfusları

MAHALLE ADI	TOPLAM NÜFUSU	MAHALLE ADI	TOPLAM NÜFUSU	MAHALLE ADI	TOPLAM NÜFUSU
AKADEMİ	7016	ESENLER	12848	PARSANA	15242
AKINCILAR	10356	FATİH	10360	SAKARYA	14794
AKPINAR	347	FERHUNİYE	4055	SALAHATTİN	219
AKŞEMSETTİN	23225	FERİTPAŞA	15495	SANCAK	33107
ARDIÇLI	123	GÜVENÇ	362	SARAYKÖY	537
AŞAĞIPINARBAŞI	574	HACIKAYMAK	9235	SARICALAR	135
AYDINLIKEVLER	13198	HANAYBAŞI	14002	SELAHADDİNİ EYYUBİ	10591
BAĞRIKURT	250	HOCACİHAN	14093	SELÇUK	5184
BAŞARAKAVAK	1228	HOROZLUHAN	947	SIZMA	2220
BEDİR	13489	HÜSAMETTİN ÇELEBİ	17860	SİLLE	1496
BEYHEKİM	21271	IŞIKLAR	19736	SİLLE AK	3317
BİÇER	93	İHSANİYE	10138	SULUTAS	165
BİNKONUTLAR	19129	KALEKÖY	131	ŞEKER	9264
BOSNA HERSEK	40809	KARAÖMERLER	217	ŞEYH ŞAMİL	17883
BUHARA	16702	KERVAN	95	TATKÖY	1421
BÜYÜKKAYACIK	1101	KILINÇARSLAN	16801	TEPEKENT	4223
CUMHURİYET	9938	KINIK	79	TÖMEK	150
ÇALDERE	183	KIZILCAKUYU	145	ULUMUHSİNE	36
ÇALTI	266	KOSOVA	28218	YAZIBELEN	316
ÇANDIR	57	KÜÇÜKMUHSİNE	200	YAZIR	57058
DAĞDERE	400	MALAZGİRT	14984	YUKARIPINARBAŞI	659
DOKUZ	389	MEHMET AKİF	28701	YÜKSELEN	331
DUMLUPINAR	13999	MEYDANKÖY	201		
EĞRİBAYAT	378	MUSALLA BAĞLARI	6858		
ERENKÖY	11651	NİŞANTAŞ	12662	TOPLAM:	622836

Kaynak: www.selcuklu.bel.tr

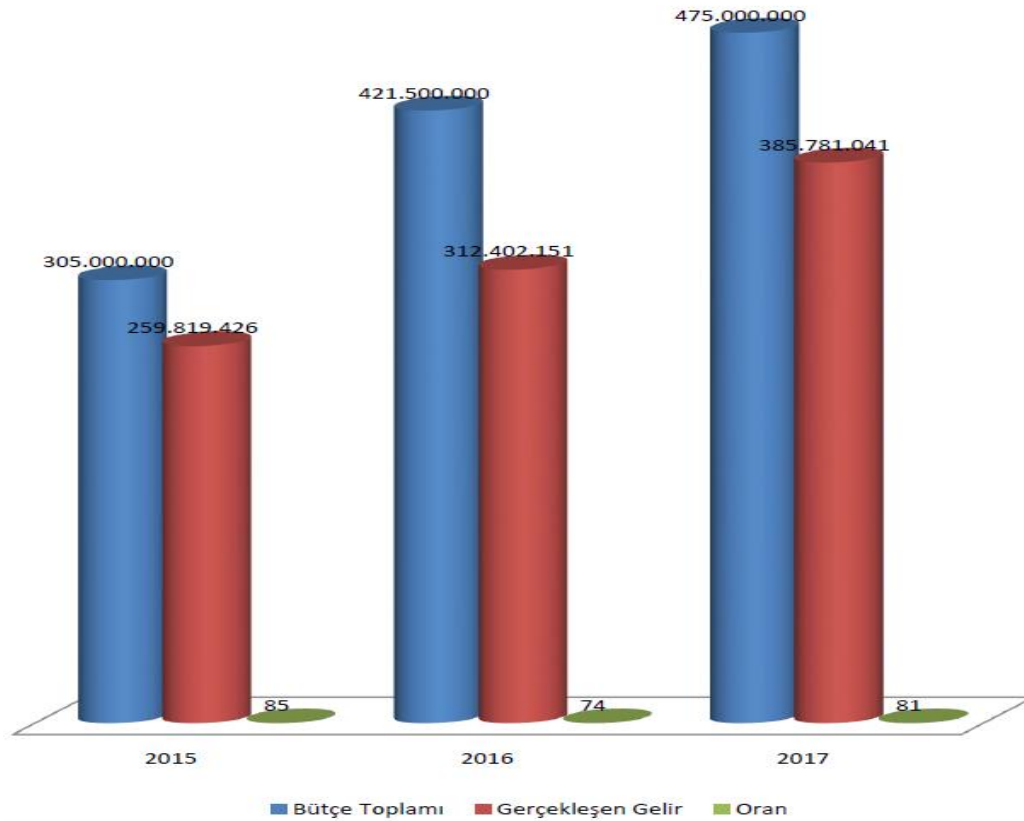
Yukarıdaki tabloda belirtilen verilere göre, Selçuklu ilçesinde bulunan en kalabalık beş mahalle sırasıyla; 57.058 kişilik nüfusuyla Yazır Mahallesi, 40.809 kişilik nüfusuyla Bosna Hersek Mahallesi, 33.107 kişilik nüfusuyla Sancak Mahallesi, 28.701 kişilik nüfusuyla Mehmet Akif Mahallesi, 28.218 kişilik nüfusuyla Kosova Mahallesi'dir. İlçede tarım büyük bir potansiyele sahiptir.

Toplam işlenen tarım alanı 77.751 hektardır. Sebze bahçeleri alanı ise 356 hektardır. Meyve ve baharat bitkileri üretim alanı toplamda 159 hektardır. Yem bitkileri alanı 798 hektardan oluşur. İlçemizde sulu arazi azdır. 17.500 civarında büyük baş, 78.700 civarında küçükbaş vardır. Et ve Süt sığırcılığı giderek gelişmektedir. İlçemizde 19 kanatlı hayvan üretim tesisi ve 550.000 civarında kanatlı hayvan bulunmaktadır. İlçedeki sanayi kuruluşları, bölgedeki ithalat ve ihracat paylarında daha fazla yer

alabilmek adına kümeleşme çalışmalarına yoğunlaşmış durumdadırlar. İlçede üç Organize Sanayi Bölgesi ve çok sayıda küçük ve orta ölçekli sanayi siteleri bulunmaktadır.

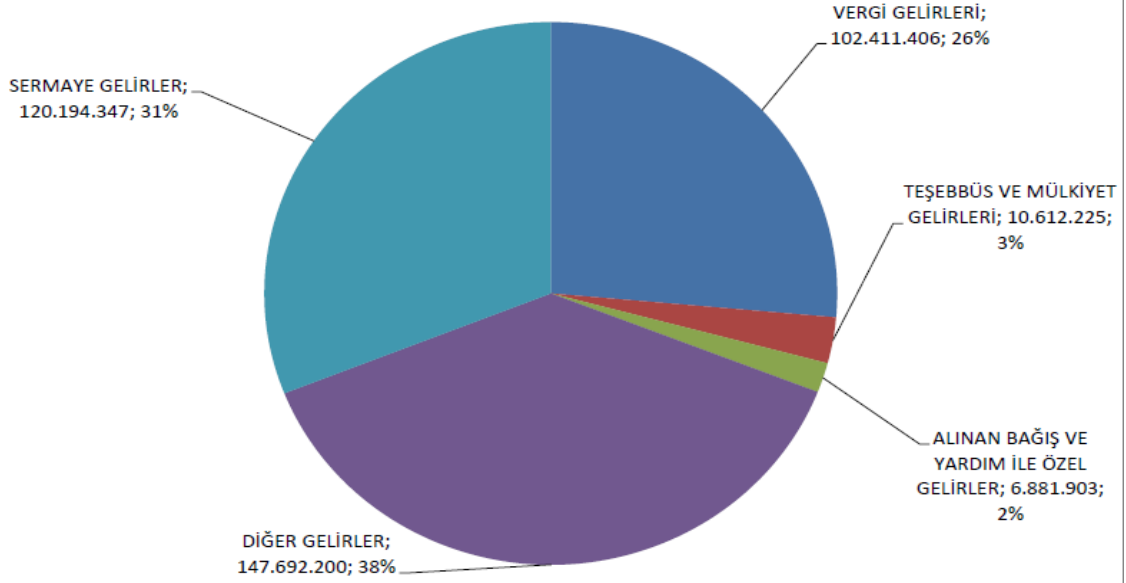
Bu sanayi alanlarında; otomotiv yan sanayi, ziraat alet ve makineleri imalat sanayi, makine ve yedek parça, döküm sanayi, kâğıt ve ambalaj sanayi, sondaj, boru ve sulama sistemleri, plastik, boya ve kimya sanayi, inşaat malzemeleri, karo mozaik ve mermer imali, deri tekstil ürünleri imalat sanayi, madeni eşya imalat sanayi ve hırdavat, değirmen makineleri imalat sanayi ve alüminyum sanayi ve ilgili diğer konularda faaliyetler gerçekleştirilmekte olup, ilçe genelinde çok sayıda kişiye istihdam sağlanmaktadır (SELÇUKLU BELEDİYESİ, 2018).

Aşağıda Şekil 1'e bakıldığında Selçuklu Belediyesi'ne ait gerçekleşen gelir ve bütçe toplamı rakamları görülmektedir. Şekil 1'den; gerçekleşen gelir ve bütçe toplamının 2017'ye doğru artış gösterdiği görülmektedir. Gerçekleşen gelirin bütçe toplamına bölünmesiyle bulunan gerçekleşme oranına bakıldığında en yüksek değer yüzde 85 ile 2015 yılına ait olduğu görülmektedir. 2016 yılına gelindiğinde bu oranın yüzde 74'e gerilediği, 2017 ise tekrar artış göstererek yaklaşık yüzde 81 seviyesine ulaştığı anlaşılmaktadır. Aynı şekilde bütçe toplamı ile gerçekleşen gelir arasındaki farkın en yüksek olduğu yıl 2016'dır.

Şekil 1: Bütçe Toplamı ve Gerçekleşen Gelir

Kaynak: www.selcuklu.bel.tr

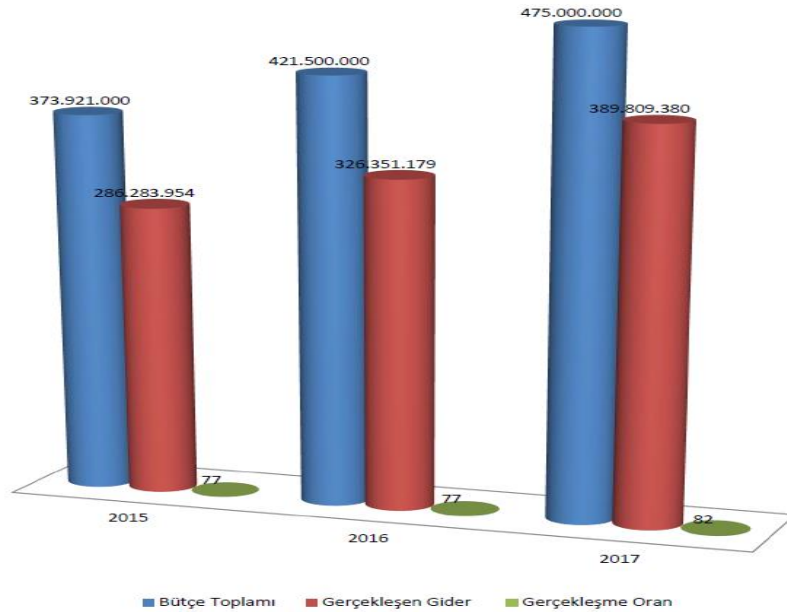

Şekil 2: 2017 Yılına İlişkin Gelirlerin Dağılımı

Kaynak: www.selcuklu.bel.tr

Yukarıda Şekil 2’de yer alan 2017 yılına ait grafiğe bakıldığında gerçekleşen gelirlerin yüzdesel dağılımı görülmektedir. Grafiğe bakıldığında en yüksek payın yüzde 38 ile diğer gelirler olduğu, en düşük payın ise yüzde 2 ile alınan bağış ve yardımlar ile özel gelirlere ait olduğu anlaşılmaktadır. Vergi gelirlerinin payı ise yüzde 26’dır.

Aşağıda yer alan Şekil 3’de ise bütçe toplamı ve gerçekleşen giderler gösterilmiştir. Şekil 3’den anlaşılacağı üzere en yüksek gider toplamı 2017 yılına aittir. Gerçekleşme oranlarına bakıldığında ise 2015 ve 2016 yıllarının yüzde 77 ile aynı orana sahip olduğu göze çarpmaktadır. 2017 yılına ait gerçekleşme oranı yüzde 82 ile birinci sıraya yerleşmiştir. Bütçe toplamı ile gerçekleşen gider arasındaki farkın en yüksek olduğu yıl ise 2016’dır.

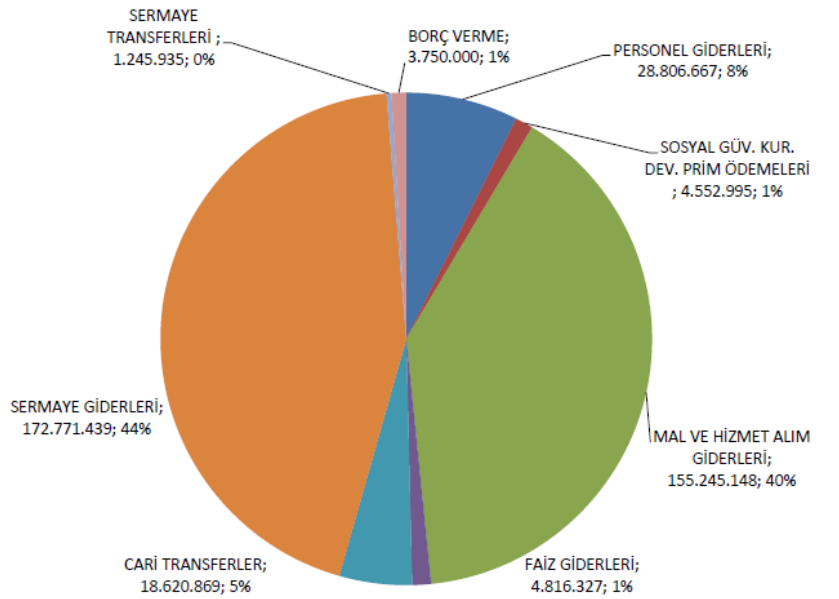

Şekil 3: Bütçe Toplamı ve Gerçekleşen Gider

Kaynak: www.selcuklu.bel.tr

2017 yılına ait gelirlerin dağılımının yer aldığı şekil 4'e bakıldığında en yüksek payın yaklaşık yüzde 44 ile sermaye giderleri olduğu en düşük payın ise yaklaşık yüzde 0,1 ile sermaye transferleri olduğu anlaşılmaktadır. Aynı şekilde mal ve hizmet alımına ilişkin giderlerinin oranı yüzde 40 iken personel giderlerinin oranı yüzde 8 olarak gerçekleşmiştir.

Şekil 4: 2017 Yılına İlişkin Giderlerin Dağılımı

Kaynak: www.selcuklu.bel.tr

4. SONUÇ

Yerel yönetim sisteminde, yönetimde sorumluluk ve hesap verilebilirlik kavramlarını bünyesinde barındıran ve mali yapılarını güçlendirebilen belediyelerin varlığı önem arz etmektedir. Belediyelerin altyapı tesislerine sahip olması kadar, bu altyapı tesislerinin verimli bir şekilde çalıştırılmasına yardımcı olacak ve sürdürülebilirliği olan sağlıklı bir mali yapıya sahip olmaları da bir o kadar önemlidir.

Alt yapı sorunlarının çözümü, belediyelerin en temel görevidir. Belediyelerce şehirlerde yaşayan nüfusun artan hizmet taleplerini karşılanabilmesi için, belediyelerin mali yapılarının güçlendirilmesi ve bütçe sisteminin sağlıklı olarak işletilmesi gerekmektedir. Bu amaçla, uzun vadeli yatırım ve finansman planlarının yapılması zorunlu hale getirilmelidir. Bu araçlar, belediyelerin mali yapılarında istikrarın sağlanmasına ve kaynakların daha verimli kullanılmasına önemli katkılar sağlayacaktır.

Ayrıca merkezi idare ile belediyeler arasında dengeli bir görev dağılımı ve buna uygun bir gelir bölüşümü olmalıdır. Kaynakların artırılması yerel mali kaynaklar eliyle ger in imkânlarının kısıtlı olmasının yanı sıra merkezi idare kaynaklarına artan oranda bağımlılık, belediye bütçelerinde kırılganlığı, bütçe uygulamalarında öngörülemeyen dalgalanmaları ve merkezi idarenin kararlarına bağımlılığı artıracaktır.

Çalışmada Selçuklu Belediyesi'ne ait verilere bakıldığında bütçe toplamalarının gerçekleşen gelir ve gerçekleşen gider kalemlerinden daha yüksek olduğu görülmüştür. Örneğin 2017 yılına ilişkin bütçe toplamı 475.000.000 TL iken aynı yıla ait gerçekleşen gider toplamı 389.809.380 TL olarak gerçekleşmiştir.

Selçuklu Belediyesi'ne ait 2017 yılı gerçekleşen gelire bakıldığında ise 385.781.041 TL olduğu görülmektedir. Buradan hareketle toplam giderlerin toplam gelirlere daha fazla olduğu ancak oransal olarak bu fazlalığın çok yüksek olmadığı söylenebilir.

KAYNAKÇA

- ALTAN, Y., UYSAL k., AKTEL M., YÜKSEL M., ERDAL E. (2013). Yerel Yönetimlerde Kamu Özel Sektör Ortaklığı Uygulaması: Büyükkabaca Belediyesi Örneği, Uluslararası Antalya İşletme Fakültesi Dergisi, C:5 S:3 ss.9-17.
- BİLGİSAY, H., (2010). “Yerel Yönetim Reformu Ve İl Özel İdareleri: Bursa Perspektifinde Bir Analiz”, Yerel Yönetimler Yerel Siyaset Ve Kentsel Politikalar, Ed.: Bekir Parlak, Dora Yayınları, Bursa, 279- 294ss.
- BOZKURT, Ö. SEZEN S., ERGUN T., (1998). Kamu Yönetimi Sözlüğü, TODAİE Yayını, Ankara.
- ERYILMAZ, B. (2005), Kamu Yönetimi, Erkam Matbaası, İstanbul.
- <http://www.selcuklu.bel.tr/ilcemiz/detay/283/ekonomik-durum.html> Erişim Tarihi: 27.07.2018
- <http://www.selcuklu.bel.tr/ilcemiz/detay/277/nufus-dagilimi.html> Erişim Tarihi: 27.07.2018
- KELEŞ, Ruşen (2000) Yerinden Yönetim ve Siyaset, Cem Yayınevi, Ankara.
- KÖSE, H. Ö. (2004). Yerel Yönetim Olgusu ve Küreselleşme Sürecindeki Yükselişi, Sayıştay Dergisi, Sayı 52, s. 3-42.
- SALUR, Ş. (2004). Türkiye’de Yerel Yönetim Reformu Sorunu Üzerine Bir Analiz, Akademik Araştırmalar Dergisi, Yıl 6, Sayı 21, s. 19-28.
- SELÇUKLU BELEDİYESİ, 2015-2019 Stratejik Planı
- <http://www.selcuklu.bel.tr/kurumsal/detay/239/stratejik-plan.html> Erişim Tarihi: 27.07.2018
- SOBACI, M. Z. (2005). Yeniden Yapılanma Sürecinde İl Özel İdarelerinin Dünü, Bugünü ve Geleceği Üzerine Değerlendirmeler, Çağdaş Yerel Yönetimler, Cilt 14, Sayı 4, s. 31-50.
- TODAİE (1991). Kamu Yönetimi Araştırması (KAYA) Genel Rapor, Ankara.
- TOPRAK, Z. (2001). Yerel Yönetimler, Dokuz Eylül Üniversitesi Yayınları, İzmir.
- TÜRKAY, G. (2007). Yerel Yönetimler Ve Stratejik Planlama: Modeller Ve Uygulama Örnekleri, Pamukkale Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi.